

Y. 2. 2010				
Tarih	Sağlık, Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetleri Bakanlığı			
Görev Komisyonu	Plan ve Bütçe			
Tarih:	18 Ocak 2010	F. No:	1/797	
Md. Y.	Müdür	D. Bşk.	G. Sek. Y.	Gen. Sek.
16	[Signature]	[Signature]	[Signature]	[Signature]
[Signature]				

GENEL GEREKÇE

Anayasanın 2 nci maddesinde sosyal devlet niteliği, Türkiye Cumhuriyetinin temel nitelikleri arasında sayılmış olup aktif çalışma hayatı neticesinde emeklilere insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyinin sağlanması sosyal adalet ve sosyal devlet ilkesinin bir gereğidir. Bunun temel şartı ise emeklilere yeterli düzeyde emeklilik geliri ve aylığı sağlanmasıdır.

Bu Tasarı ile temel olarak 506, 2925, 1479, 2926 ve 5510 sayılı Kanunlara göre bağlanarak 5510 sayılı Kanun kapsamında ödenmekte olan gelir ve aylık tutarlarının, düşük gelir veya aylıklara daha yüksek oranda artış yapılması suretiyle iyileştirilmesi amaçlanmıştır.

Global ekonomik kriz nedeniyle istihdamda ortaya çıkan sorunların aşılması amacıyla 2008 ve 2009 yıllarında kısa çalışma ödeneğinden yararlanma koşullarının iyileştirilmesi ve kısa çalışma ödeneğinin artırılması uygulamasının 2010 yılında da devam ettirilmesi amaçlanmaktadır. Aynı kapsamda olmak üzere, ilk defa işe alınan ve çalıştırılanlar için sigorta primlerinin işveren hissesine ait tutarlarının İşsizlik Sigortası Fonundan karşılanması uygulamasının 2010 yılında da devam ettirilmesi öngörülmektedir.

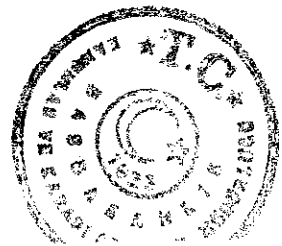
Özel istihdam büroları ile kurulacak geçici iş ilişkisi hususu, Cumhurbaşkanı tarafından iade edilen 5920 sayılı Kanunun iade gerekçeleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmektedir.

Mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılara akademik ve meslekî yeterlilik ile ilgili işlemleri tamamlanuncaya kadar ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla bir yılı geçmemek üzere ön izin verilmesi öngörülerek nitelikli yabancı işgücünün istihdam süreci kısaltılmakta, ülkemiz açısından önem taşıyan ulusal ve uluslararası projelerle araştırma ve geliştirme projelerinin aksamadan kısa sürede tamamlanmasının önü açılmaktadır. Ayrıca, mesleki eğitim alanı dışındaki bir görevde istihdam edilecek yabancılar için ilgili mercilerden mesleki yeterlilik konusunda görüş alınmasına son verilmekte ve usulüne uygun olarak yapılan başvuruların en geç otuz gün içinde sonuçlandırılması öngörülmektedir.

5084 sayılı Kanun çerçevesinde 49 ilde uygulaması yapılan ve 31/12/2004 tarihinden önce tamamlanan yatırımlar açısından 31/12/2009 tarihinde sona eren sigorta primi işveren hissesi teşvikinin uygulama süresi, 31/12/2012 tarihine kadar uzatılmaktadır.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda yapılan değişikliklerle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun tahsilât işlemlerinden dolayı açılan davalarda takibin durmayacağı hükmü nedeniyle uygulama imkânı kalmayan hükmü kaldırılmakta, kamu kurum ve kuruluşlarının Devlete ait borçlarına karşılık olmak üzere gayrimenkullerinin Maliye Bakanlığınca satın alınması süresi 31/12/2014 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Halen açılış aşamasında bir kereye mahsus olmak üzere finansal faaliyet harcına tabi tutulan her banka şubesi için, her yıl ve nüfus esasına göre farklı tutarlarda harç tahsil edilmesi uygulamasına geçilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 1/1/1954 tarihinde yürürlüğe giren 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 58 inci maddesinin üçüncü fıkrasında, borçlunun ödeme emrine itiraz komisyonunda itiraz etmesine bağlı olarak tahsil dairesine teminat göstermesi durumunda hakkında tahsil dairesince yapılan takip işlemlerinin durdurulması yönünde hüküm yer almaktadır. Ancak, 20/1/1982 tarihinde yürürlüğe giren 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu ile çeşitli kanunlarda dağınık şekilde düzenlenmiş olan idari işlemlerin yargılama usulü, kapsamlı şekilde yeniden düzenlenmiş ve tahsilat işlemlerinden dolayı açılan davalarda takibin durmayacağı ilkesi getirilmiştir. Anılan düzenlemeye göre, ödeme emrine karşı dava açılması halinde, ödeme emrine dayanak olan amme alacağı için tahsil dairesine teminat gösterilmesi suretiyle takip işlemlerinin durdurulması yerine, davanın açıldığı idari yargı merciinden yürütmenin durdurulmasının talep edilmesi ve şartların bulunması halinde bu yargı mercileri tarafından takip işlemlerinin durdurulup durdurulmayacağına karar verilmektedir.

Maddeyle, 6183 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 2- Maddeyle yapılan düzenlemede, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinde yer alan ve gerekli şartların bulunması halinde amme borçlusuna ait olan gayrimenkullerin Maliye Bakanlığı tarafından satın alınması suretiyle amme borçlarının terkin edilmesine ilişkin düzenleme içeren hükmün uygulama süresi 31/12/2014 tarihine kadar uzatılmaktadır.

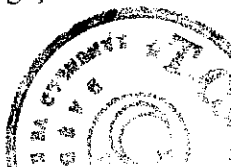
MADDE 3- Maddeyle, 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin "XI- Finansal faaliyet harçları" bölümü uyarınca halen açılış aşamasında bir kereye mahsus olmak üzere finansal faaliyet harcına tabi tutulan her banka şubesi için, her yıl ve nüfus esasına göre farklı tutarlarda harç tahsil edilmesi uygulamasına geçilmekte ve maktu vergi tutarları yeniden belirlenmektedir.

Ayrıca, aynı bölümün (2) numaralı bendi uyarınca "özel finans kurumları" statüsünde finansal faaliyet harcına tabi tutulan katılım bankaları, söz konusu bölümün (1) numaralı bendi kapsamına alınarak (2) numaralı bent yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 4- 4857 sayılı İş Kanununun 65 inci maddesinde yer alan kısa çalışma ve kısa çalışma ödeneği, 15/5/2008 tarihli ve 5763 sayılı Kanunun 18 inci maddesi ile 4447 sayılı Kanuna eklenmiştir. Buna göre; genel ekonomik kriz veya zorlayıcı sebeplerle işyerinde geçici olarak en az dört hafta işin durması veya kısa çalışma hallerinde işçilere çalıştırılmadıkları süre için işsizlik sigortasından kısa çalışma ödeneği ödenmektedir.

İşyerinde kısa çalışma uygulamasına geçmek isteyen işverenler Sosyal Güvenlik Kurumu il/şube müdürlüklerine uygunluk tespiti talebinde bulunmakta, talepler sebep ve şekil yönünden kontrol edilmekte, kısa çalışma taleplerinin uygunluk tespiti ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı iş müfettişleri tarafından işletme bazında denetim yapılmak suretiyle karara bağlanmaktadır. Söz konusu denetimlerin, daha hızlı ve etkin yapılmasını, işverenlerin taleplerinin daha kısa sürede sonuçlandırılmasını ve böylece kısa çalışma uygulamasından beklenen faydanın elde edilebilmesini teminen, 6245 sayılı Kanun kapsamında denetim için yapılan giderlerin de işsizlik sigortası fonundan karşılanması öngörülmektedir.

MADDE 5- 4447 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinde öngörülen kısa çalışma uygulaması ile, bir ekonomik krizde veya zorlayıcı bir sebebin varlığı halinde, işyerinde işçiler arasında tenkisat yapma yerine, işçilerin tamamının veya bir kısmının geçici olarak ücretsiz izine çıkartılması ekonomik ve sosyal politika olarak tercih edilmekte; işçilerin geçici olarak ücretsiz izine çıkarılması "geçici bir

işsizlik" olarak nitelenerek işsizlik sigortasından "kısa çalışma ödeneği" almaları öngörülmektedir. Bu şekilde, bu işçilerin işsiz kalması halinde, işçilerin yeniden işe yerleştirilmesi ile ilgili ortaya çıkacak maliyetlerden ve işsizlik ödemelerinden tasarruf edilecektir. Dünyada yaşanmakta olan küresel krizinin ülke ekonomisini de etkilediği ve bazı sektör ve işletmelerde ise etkisini çok yoğun hissettirdiği görülmektedir. Bu husus göz önüne alınarak, 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile 2008 ve 2009 yıllarına münhasır olmak üzere;

- Kısa çalışma için öngörülen üç aylık üst limit altı aya çıkarılmış,
- Günlük kısa çalışma ödeneğinin miktarı işsizlik ödeneği miktarının bir buçuk katına yükseltilmiş,
- Kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemelerin, başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşülmeyeceği öngörülmüş,
- Maddenin yayımı tarihinden önce uygunluk tespiti yapılan kısa çalışma başvurularında sürenin, işverenin talebi halinde aynı şartlarla ve maddede öngörülen süreyi aşmamak kaydıyla uzatılacağı hükme bağlanmış,
- Maddede öngörülen ödenek miktarı aynı kalmak kaydıyla, kısa çalışma süresini altı ay daha uzatma yetkisi Bakanlar Kuruluna verilmiş, ancak bu dönemde kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemelerin, başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşüleceği öngörülmüş,
- 22/6/2009 tarihli ve 2009/15129 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kısa çalışma süresinin altı ay daha uzatılması kararlaştırılmıştır.

Maddeyle, 2010 yılında yapılan kısa çalışma başvurularına da aynı esasların uygulanması amaçlanmıştır.

MADDE 6- Yaşanan küresel ekonomik krizin etkisiyle ülkemizde artan işsizliğin etkilerini azaltmak amacıyla, 11/8/2009 tarihli ve 5921 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile 4447 sayılı Kanuna eklenen geçici 9 uncu madde ile getirilen teşvik unsurunun istihdam üzerinde olumlu etkiler yaptığı görülmüştür. Madde ile, bu olumlu etkinin işgücü maliyetlerini düşürerek devamlılığını sağlamak, dolayısıyla istihdamı artırmak ve işsizliği azaltmak amacıyla teşvik süresinin bir yıl daha uzatılması amaçlanmaktadır.

MADDE 7- Mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılardan akademik ve mesleki yeterliliklerine ilişkin istenilen belgelerin temininde karşılaşılan güçlükler, mesleki yeterlilik konusunda ilgili mercilerin görüşlerinin sorulması ve diploma denklik prosedürünün tamamlanma süreci, mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılara çalışma izni verilmesi sürecini uzatmaktadır. Bu durum işletmelerin işleyişlerine olumsuz etki edebilmekte, uluslararası kuruluşlarda görev alacak yabancılar açısından sorun yaratabilmekte, ayrıca, ülkemizin menfaatlerini doğrudan ilgilendiren ulusal ya da uluslararası projelerin yürütülmesinde aksamalara neden olabilmektedir. Ülkemiz açısından önem arz eden büyük projelerin aksamadan ve zamanında tamamlanabilmesi için mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılardan çalışma izin prosedürünün kolaylaştırılması zorunlu hale gelmiştir.

Yapılan düzenlemeyle mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılara akademik ve meslekî yeterliliğe ilişkin prosedürün tamamlanması sürecinde ön izin verilmesi suretiyle yabancı meslek mensuplarının hem denklik ve mesleki yeterlilik bakımından denetim dışında kalmasının önlenmesi hem de meslekî unvanlar kullanılmaksızın çalışabilmelerinin sağlanması amaçlanmıştır. Madde metninde yer alan "ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla" ibaresi ile de konu ile ilgili diğer mevzuat hükümleriyle de gereken uyum sağlanmış olacaktır.

Mesleki eğitim alanı dışındaki bir görevde istihdam edilecek yabancılar için ilgili mercilerden mesleki yeterlilik konusunda görüş alınmayacağına ilişkin düzenleme getirilmektedir. Böylece meslekî eğitim alanının dışında görev yapacak yabancılardan akademik ve mesleki yeterlilik prosedürüne tabi olmamaları nedeniyle; çalışma izin işlemlerinin gereksiz yere uzaması engellenerek işlemlerin daha çabuk sonuçlanması ve uygulamada meydana gelen aksaklıkların giderilmesi sağlanacaktır.

Usulüne uygun olarak yapılan başvuruların, belgelerin tam ve eksiksiz olması kaydıyla en geç otuz gün içinde sonuçlandırılacağı öngörülmüştür. Bu süre mevcut Kanun metninde doksan gün olarak yer almaktadır.

MADDE 8- Maddeyle, mesleki anlamda geçici iş ilişkisi hususunda Cumhurbaşkanının iade gerekçeleri doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır. Bu kapsamda;

- İşçi ile özel istihdam bürosu ve işçi devri yapılan işveren arasındaki iş ilişkisinde de 4857 sayılı Kanunun "Eşit davranma ilkesi" başlıklı 5 inci maddesinin uygulanacağı,
 - Ücret, iş sağlığı ve güvenliği ile işyerinde yapılacak mesleki eğitim ve diğer temel çalışma ve istihdam koşulları açısından geçici iş ilişkisine göre çalışan işçi ile aynı veya eşit değerdeki iş için işyerine yeni alınan işçi arasında ayırım yapılamayacağı,
 - İşçilerden her ne ad altında olursa olsun ücret alınmayacağı,
 - Aynı işçi için, aynı işverenle yapılacak geçici iş ilişkisi sözleşmelerinin toplam süresi on sekiz ayı geçen çalıştırma, iş sözleşmesinin ve geçici iş ilişkisi sözleşmesinin yazılı olarak yapılmaması veya sözleşmede belirtilen sürenin dolmasına rağmen devam eden çalıştırma durumlarında, devredilen işverenle işçi arasında, başlangıçtan itibaren belirsiz süreli iş sözleşmesi kurulacağı,
 - Geçici iş ilişkisi sözleşmesine dayalı olarak çalıştırılan işçi sayısının, işyerinde çalıştırılan işçi sayısının beşte birini geçemeyeceği,
 - İş sözleşmesi feshedilen işçinin, fesih tarihinden itibaren bir yıl içerisinde aynı işyerinde bu madde kapsamında çalıştırılmayacağı,
- hüküm altına alınmıştır.

MADDE 9- 15/5/2008 tarihli ve 5763 sayılı Kanunla işgücü yetiştirme faaliyetleri ve sonuçlarının İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurulu Başkanının onayıyla, Türkiye İş Kurumu, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Kurul üyesi işçi ve işveren konfederasyonları tarafından belirlenecek birer üyeden oluşan Denetim Kurulu tarafından denetleneceği hüküm altına alınmıştır. Ancak, illerde düzenlenen işgücü yetiştirme kurslarının çok fazla olması nedeniyle birden fazla denetim kurulu oluşturulması gerekmektedir. Bu nedenle, özellikle sosyal tarafların yeterli temsilcilerinin olmaması nedeniyle Denetim Kurullarına üye bildirilememekte, diğer yandan denetim programlarının yoğun olması nedeniyle de üyeler, çalıştıkları yerlerden izin alma konusunda sıkıntı yaşadığından, Denetim Kurulunun sosyal taraf temsilcileri ile birlikte Kurul üyesi diğer kurum ve kuruluş temsilcilerinden de oluşmasının daha uygun olacağı düşünülmektedir.

Maddeyle ayrıca, İl İstihdam ve Mesleki Eğitim Kurullarının aktif olarak çalışmasını temin için Kurul, Yürütme Kurulu ve Denetim Kurulu üyelerine ücret ödenmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 10- 5084 sayılı Kanun çerçevesinde 49 ilde uygulaması yapılan ve 31/12/2004 tarihinden önce tamamlanan yatırımlar açısından 31/12/2009 tarihinde sona eren sigorta primi işveren hissesi teşvikinin uygulama süresi, 31/12/2012 tarihine kadar uzatılmaktadır.

MADDE 11- Maddeyle, 506, 2925, 1479, 2926 ve 5510 sayılı Kanunlara göre bağlanarak 5510 sayılı Kanun kapsamında ödenmekte olan gelir ve aylıklar ile 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki sigortalı ve hak sahiplerine bağlanan ve 2010 yılında bağlanacak gelir ve/veya aylık tutarlarının, düşük gelir ve/veya aylıklara daha yüksek oranda artış yapılması suretiyle iyileştirilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 12- Madde ile; il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşların ve bunlara ait tüzel kişilerin, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 3 üncü ve 5 inci maddeleri ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 5 inci ve 6 ncı maddeleri kapsamındaki borçlarına karşılık yapılacak kesintilerin de 5779 sayılı

Kanun kapsamına alınması ve bu suretle gerek uzlaşma kapsamındaki borçlarına gerekse uzlaşma kapsamındaki idarelere olan ve 31/12/2006 tarihi itibarıyla tahakkuk etmiş olup uzlaşma sağlanamamış borçlarına karşılık yapılacak kesintiler ile madde kapsamındaki kesintilerin tek bir mevzuatta düzenlenmesi ve böylece uygulamada tüm borçların bir arada değerlendirilmesi sağlanmaktadır. Bununla birlikte ilgili idarelerin 1/3/2010 tarihinden önce doğmuş borçları için genel bütçe vergi gelirleri tahsilatından bu idarelere ayrılacak paylardan yapılacak kesinti oranı yüzde 40 ile sınırlandırılmış ve böylece ilgili idarelerin mevcut borçları için yapılacak kesintide sınır korunmuş ancak yeni oluşacak borçların zamanında ödenmesini teşvik etmek amacıyla üçüncü fıkranın yürürlükten kaldırılması ve yeni borçlar için kesinti sınırı uygulanmaması öngörülmüştür. Maddenin beşinci fıkrasında ise yapılacak kesintilerin oranlarını; alacakların nev'ine, alacaklı kuruluşlara, borçlu kuruluşların belirlenecek kriterler çerçevesinde borç ödeme kapasitelerine göre gruplandırmak suretiyle ayrı ayrı veya topluca belirleme, kesinti ve mahsup işlemlerine ilişkin diğer usul ve esasları tespit etme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

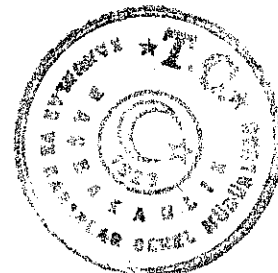
MADDE 13- Madde ile; 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası kapsamına, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 5 inci maddesi ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 6 ncı maddesi kapsamında bulunan alacaklar dâhil edildiğinden 5216 ve 5393 sayılı Kanunların anılan maddelerinin yürürlükten kaldırılması hedeflenmektedir.

GEÇİCİ MADDE 1- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinde 5754 sayılı Kanunun 90 ncı maddesiyle yapılan değişiklik sonucu eklenen işsizlik sigortası gelirlerinin vergiye tabi olmadığı şeklindeki hükmün işsizlik ödeneği bakımından hatalı yorumlanması sonucu, 1/10/2008 ile 1/9/2009 tarihleri arasında Türkiye İş Kurumu tarafından sigortalı işsizlere yapılan işsizlik ödeneği ödemelerinden sehven damga vergisi tahsil edilmemiş, bu aşamada söz konusu verginin mükellefleri olan ve kendisine ödeme yapılanlardan tahsili de imkansız hale gelmiştir. Maddeyle, bu döneme ilişkin tarh ve tahakkuku gereken damga vergisi ve buna bağlı kesilecek cezalar ile ilgili olarak düzenleme yapılmakta ve bu alacakların tahsilinden vazgeçilmesi öngörülmektedir. Diğer taraftan, 1/9/2009 tarihinden itibaren Kanunun 50 nci maddesi uyarınca işsizlik ödeneği ödemelerinden damga vergisi kesintisi yapılmasına devam edilecektir.

GEÇİCİ MADDE 2- Maddeyle, 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin "XI- Finansal faaliyet harçları" bölümünün (1) numaralı bendinde yapılan düzenlemenin 1/1/2010 tarihinden itibaren uygulanması öngörülmektedir.

MADDE 14- Yürürlük maddesidir.

MADDE 15- Yürütme maddesidir.

AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2009” ibaresi “31/12/2014” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin “XI- Finansal faaliyet harçları” bölümünün (1) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (2) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“1. Banka (katılım bankaları dahil) kuruluş ve faaliyet izin belgeleri:

a) Türkiye’de kurulan bankalar ile yabancı bankalarca Türkiye’de açılan Merkez Şubelere ilişkin izin belgeleri (her yıl için)	200.000 TL
b) Serbest bölgelerde faaliyet göstermek üzere kurulan bankalar ve açılan yabancı banka şubelerine ilişkin belgeler (her banka, her şube ve her yıl için)	200.000 TL
c) Bütün bankaların, serbest bölgelerdekiler de dahil olmak üzere açılan şubeleri (yabancı bankalarca serbest bölgelerde açılan şubeler hariç) için düzenlenen belgeler (her şube ve her yıl için) bir önceki takvim yılı başındaki nüfusa göre;	24.000 TL
Nüfusu 5.000’e kadar olan belediyelerde	36.000 TL
Nüfusu 5.000 ila 25.000 arasında olan belediyelerde	48.000 TL”
Nüfusu 25.000’den fazla olan belediyeler ile serbest bölge sınırları içinde	

MADDE 4- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“f) Kısa çalışma başvurularında talebin uygunluğunun tespiti için Bakanlık tarafından 6245 sayılı Harcırah Kanunu kapsamında yapılan ve usul ve esasları Bakanlık ile Kurum tarafından müştereken belirlenen giderlerden,”

MADDE 5- 4447 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “2008 ve 2009” ibaresi “2008, 2009 ve 2010” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 4447 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Nisan ayına” ibaresi “Ekim ayına”, “31/12/2009 tarihine kadar” ibaresi “31/12/2010 tarihine kadar”, ikinci cümlesinde yer alan “31/12/2009 tarihini 30/6/2010 tarihine kadar” ibaresi “31/12/2010 tarihini 30/6/2011 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Türkiye dışında ikamet eden yabancılar, çalışma izni başvurularını bulundukları ülkelerdeki Türkiye Cumhuriyeti temsilciliklerine yapar. Temsilcilikler bu başvuruları doğrudan Bakanlığa iletir. Bakanlık ilgili mercilerin görüşlerini alarak 5 inci maddeye göre başvuruları değerlendirir; durumu uygun görülen yabancılara çalışma izni verir. Bu izin, çalışma vizesi ve ikamet izninin alınması halinde geçerlilik kazanır. Çalışma izin belgesini alan yabancıların, bu belgeyi aldıkları tarihten itibaren en geç doksan gün içinde ülkeye giriş vizesi talebinde bulunmaları, ülkeye giriş yaptıkları tarihten itibaren en geç otuz gün içinde İçişleri Bakanlığına ikamet tezkeresi almak için başvurmaları zorunludur.

Türkiye’de geçerli ikamet izni olan yabancılar veya bunların işverenleri başvurularını Bakanlığa yurt içinden de yapabilir.

Mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılar akademik ve mesleki yeterlilik ile ilgili işlemleri tamamlanıncaya kadar, ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla bir yılı geçmemek üzere ön izin verilebilir.

Mesleki eğitim alanı dışında istihdam edilecek yabancı uyruklu personel için bu Kanunda belirtilen görüşler alınmaz. Bu kişiler, akademik ve mesleki yeterlilik ile lisans talep ve yeterlilik uygulamasına tâbi değildir.

Çalışma izinleri, ikamet sahibi yabancılar veya bunların işverenlerinin Bakanlığa yazılı talebi üzerine, bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre verilir ve uzatılır.

Usulüne uygun olarak yapılan başvurular, belgelerin tam ve eksiksiz olması kaydıyla Bakanlık tarafından en geç otuz gün içinde sonuçlandırılır.”

MADDE 8- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununa 7 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 7/A maddesi eklenmiştir.

“Mesleki anlamda geçici iş ilişkisi

MADDE 7/A- Mesleki anlamda geçici iş ilişkisi; özel istihdam bürosunun, geçici işgücü talebini karşılamak amacıyla iş sözleşmesi düzenlediği işçisini, iş görme edimini yerine getirmek üzere ücret karşılığında bir başka işverene devrini ifade eder ve bu faaliyet Türkiye İş Kurumu tarafından izin verilmiş özel istihdam büroları tarafından yerine getirilir.

Özel istihdam büroları devredeceği işçi ile iş sözleşmesini, işçinin devredileceği işverenle geçici iş ilişkisi sözleşmesini yazılı olarak yapmak zorundadır. Bürolar, 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 19 uncu maddesi hükümleri saklı kalmak kaydıyla, her ne ad altında olursa olsun işçilerden ücret alamaz.

Bu madde kapsamında çalıştırılan işçi ile özel istihdam bürosu ve işçi devri yapılan işveren arasındaki iş ilişkisinde de bu Kanunun 5 inci maddesi uygulanır. Ücret, iş sağlığı ve güvenliği ile işyerinde yapılacak mesleki eğitim ve diğer temel çalışma ve istihdam koşulları açısından geçici iş ilişkisine göre çalışan işçi ile aynı veya eşit değerdeki iş için işyerine yeni alınan işçi arasında ayırım yapılamaz.

Geçici iş ilişkisi sözleşmesine dayalı olarak çalıştırılan işçi sayısı, işyerinde çalıştırılan işçi sayısının beşte birini geçemez. Bu kapsamda çalıştırılacak işçi sayısının tespitinde kısmi süreli iş sözleşmesine göre çalışanlar, çalışma süreleri dikkate alınarak tam süreli çalışmaya dönüştürülür.

Aynı işçi için, aynı işverenle yapılacak geçici iş ilişkisi sözleşmelerinin toplam süresi onsekiz ayı geçemez. Bu süreyi geçen çalıştırma, iş sözleşmesinin ve geçici iş ilişkisi sözleşmesinin yazılı olarak yapılmaması veya sözleşmede belirtilen sürenin dolmasına rağmen devam eden çalıştırma durumlarında, devredilen işverenle işçi arasında, başlangıçtan itibaren belirsiz süreli iş sözleşmesi kurulmuş olur.

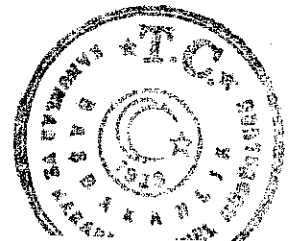
Özel istihdam bürolarının bu faaliyet için istihdam edecekleri işçilerle yapacakları belirli süreli iş sözleşmeleri, esaslı nedene dayalı zincirleme iş sözleşmesi niteliğini taşır.

Devredilen işyerinde grev ve lokavt olması ve özel istihdam bürosunun işçiyi bu süre içerisinde başka bir işyerinde istihdam edememesi halinde, özel istihdam bürosu işçinin asgari ücretten az olmamak üzere sözleşmede belirtilen ücretinin yarısını ödemek zorundadır.

Geçici iş ilişkisi sözleşmesine dayalı olarak çalıştırılan işçiler, 30 uncu maddenin uygulanmasında işçi sayısına dâhil edilmez.

İş sözleşmesi feshedilen işçi, fesih tarihinden itibaren bir yıl içerisinde aynı işyerinde bu madde kapsamında çalıştırılmaz.

Mesleki anlamda geçici iş ilişkisinde, bu madde hükümleri ile 7 nci maddenin birinci ve ikinci fıkrası hariç diğer hükümleri uygulanır.

21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerlerinde bu madde hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 9- 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 13 üncü maddesinin altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşgücü yetiştirme faaliyetleri ve sonuçları Denetim Kurulu tarafından denetlenir. Denetim Kurulu; Kurul başkanının onayıyla, biri Kurum temsilcisi, diğeri Kurul üyesi diğerkurum ve kuruluş temsilcileri arasından seçilecek bir üye olmak üzere iki üyeden oluşur. İhtiyaç duyulması hâlinde birden fazla Denetim Kurulu oluşturulabilir. Denetim raporları Kurula bildirilir.”

“Kurum tarafından; Kurul üyelerine yılda dörtten, Yürütme Kurulu üyelerine ayda ikiden fazla olmamak üzere her toplantı için (3000) gösterge rakamının geçmeyecek şekilde Kurum Yönetim Kurulunca belirlenecek gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Denetim Kurulu üyelerine ise ayda otuz işgücü yetiştirme kursunu geçmemek üzere denetlenen kurs başına (300) gösterge rakamını geçmeyecek şekilde Kurum Yönetim Kurulunca belirlenecek gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden denetim ücreti ödenir. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz. Birden fazla kurul üyesi olanlar bu ödemelerin en fazla birinden yararlanır.”

MADDE 10- 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2009” ibaresi “31/12/2012” şeklinde ve 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde yer alan “31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için 31/12/2009” ibaresi “31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için münhasıran 4 üncü maddenin uygulaması açısından 31/12/2012” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 26- 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki sigortalı ve hak sahiplerine;

a) 2010 yılı başından önce bağlanmış gelir ve aylık tutarları, dosya bazında ödenmesi gereken miktar esas alınmak kaydıyla;

1) 2010 yılı Ocak ödeme döneminden geçerli olmak üzere 60 TL tutarında artırılır. Ancak, bu artış tutarının 55 inci madde gereğince yapılması gereken artış tutarından az olması halinde 55 inci maddeye göre artırılarak ödenir.

2) 2010 yılı Temmuz ödeme döneminden geçerli olmak üzere, 55 inci maddeye göre 2010 yılı Temmuz ayı ödeme dönemine ait artış oranında artırılarak ödenir.

b) 2010 yılında bağlanacak malullük, yaşlılık veya ölüm aylıklarının 27 nci, 29 uncu, 33 üncü ve geçici 2 nci maddelere göre 2010 yılı Ocak ayı itibarıyla hesaplanan aylık tutarları, (a) bendinde belirtilen şekilde artırılarak ödenir.

c) İş kazaları ile meslek hastalıkları sigortasından hak kazanılan gelirlere esas günlük kazanç hesabına giren;

1) Son takvim ayı 2010 yılının birinci yarısına ait olanlara bağlanacak gelirler birinci fıkranın (a) bendinin (1) numaralı alt bendine göre,

2) Son takvim ayı 2010 yılının ikinci yarısına ait olanlara bağlanacak gelirler sadece birinci fıkranın (a) bendinin (2) numaralı alt bendine göre, artırılarak ödenir.

d) Birinci fıkranın (a) bendinin (1) numaralı alt bendine göre yapılacak artış tutarı;

- 1) İş kazaları ve meslek hastalıkları sigortasından sürekli iş göremezlik geliri almakta olanlara, gelir bağlanmasına esas olan sürekli iş göremezlik derecesi oranında,
- 2) Ölüm dosyalarında hak sahiplerinin hisseleri oranında,
- 3) Yabancı ülkelerle akdedilen sosyal güvenlik sözleşmeleri uyarınca kısmi gelir veya aylık alanlara, ülkemiz mevzuatına tabi olarak geçen prim ödeme gün sayılarının, sosyal güvenlik sözleşmesine göre nazara alınan toplam prim ödeme gün sayısına olan oranına göre,

uygulanır.
e) Birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen şekilde artırılan gelir ve aylıklar, 2010 yılında bu maddede belirtilen artışlar dışında 55 inci maddeye göre ayrıca artırılmaz.”

MADDE 12- 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “sosyal güvenlik kuruluşlarına olan borçlarına” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 3 üncü, 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 5 inci maddeleri kapsamında uzlaşma sağlanmış borçları ile bu maddeler kapsamındaki kuruluşlara olan ve 31/12/2006 tarihi itibarıyla tahakkuk etmiş ve uzlaşma sağlanmamış olan borçlarına” ibaresi eklenmiş, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“(4) Bu maddenin ikinci fıkrası kapsamındaki borçlardan 1/3/2010 tarihinden önce doğmuş olanlar için yapılacak kesintilerin genel bütçe vergi gelirleri tahsilâtı toplamı üzerinden, il özel idareleri ve belediyeler adına aylık olarak ayrılacak tutara oranı, yüzde 40’ı aşamaz.

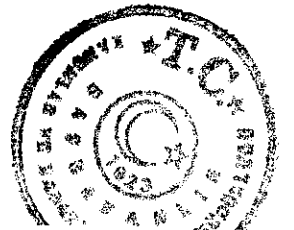
(5) Yapılacak kesintilerin oranlarını; alacakların nev’ine, alacaklı kuruluşlara, borçlu kuruluşların belirlenecek kriterler çerçevesinde borç ödeme kapasitelerine göre gruplandırmak suretiyle ayrı ayrı veya topluca tespit etmeye, kesinti ve mahsup işlemlerine ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 13- 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 5 inci maddesi ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Türkiye İş Kurumu tarafından, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu uyarınca sigortalı işsizlere 1/10/2008 ila 1/9/2009 tarihleri arasında yapılan işsizlik ödeneği ödemeleri üzerinden damga vergisi alınmaz, bu ödemeler ile ilgili tarh veya tahakkuk etmiş olan vergi, vergi cezası ve gecikme faizi ile gecikme zamlarının tahsilinden vazgeçilir. Ancak, tahsil edilmiş tutarlar iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanunun 3 üncü maddesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin “XI- Finansal faaliyet harçları” bölümünün (1) numaralı bendinde yapılan değişiklik 2010 yılında tahakkuk ettirilmiş harçlar için de uygulanır ve aradaki farka isabet eden harç tutarı bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla tahakkuk ettirilmiş sayılarak bir ay içinde ödenir. Bu suretle harca tabi tutulan belgelerden 2010 yılı için ayrıca yıllık harç aranmaz.

Serbest bölgelerde faaliyet göstermek üzere kurulan bankalar ve açılan yabancı banka şubelerine ilişkin belgeler ile bankaların, serbest bölgelerdekiler de dâhil olmak üzere, açılan şubelerine ait belgelere ilişkin yıllık harçlar 2010 yılı için bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla tahakkuk ettirilmiş sayılarak bir ay içinde ödenir.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 1

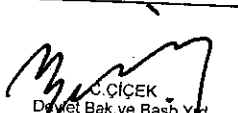
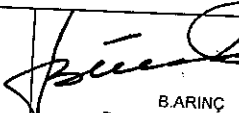
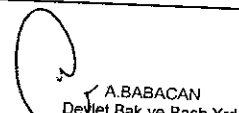
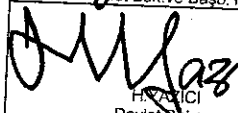
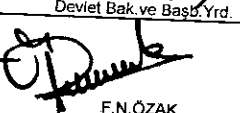
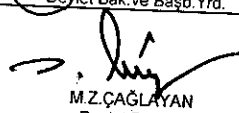
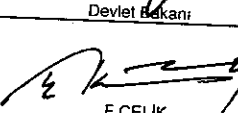
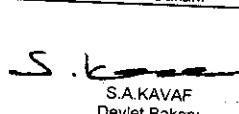
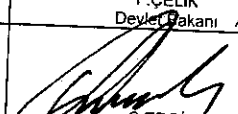
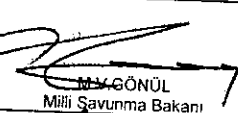
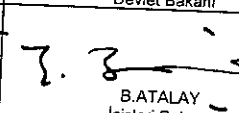
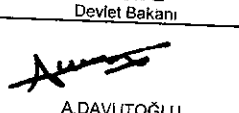
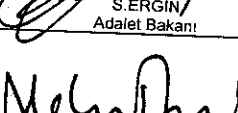
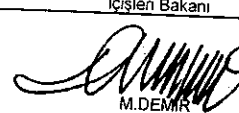
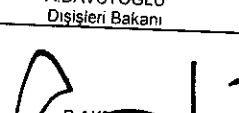
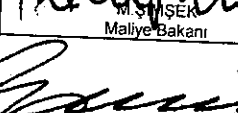
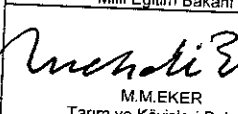
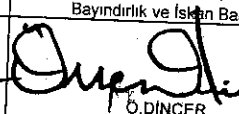
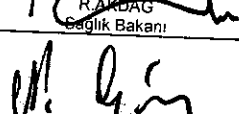
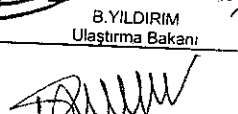
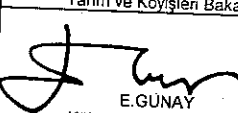
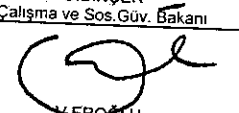
MADDE 14- Bu Kanunun;

- a) 6 ncı ve 11 inci maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. ARIK Devlet Bakanı
 H. DUTLU Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	 S. A. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 S. ERGİN Adalet Bakanı
 M. Y. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 B. ATALAY İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. ÇUBUKÇU Millî Eğitim Bakanı	 M. DEMİR Bayındırlık ve İşleri Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 M. M. EKER Tarım ve Köyşleri Bakanı	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 T. YILDIZ En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. GUNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. ERGÖLÜ Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101- 6

42